

Saopštenje pravne službe firme KUNSTTRANS Beograd

Nakon pregovora i priprema koje su trajale više od godinu dana, Kunsttrans je zaključio ugovor sa Narodnim muzejom u Beogradu maja 2006. godine, uz punu podršku i nadzor Ministarstva kulture. Takođe, Vlada Republike Srbije je u julu 2006. godine donela zaključak kojim podržava zaključenje ovog ugovora i naložila nadležnim ministarstvima i organima da pri pripremi budžeta svake godine planiraju sredstva za finansiranje ovog ugovora.

Saradnja sa Ministarstvom kulture, pa i Vladom RS, bila je potpuno korektna sve vreme od početka izvođenja radova na adaptaciji do konačnog prijema radova (mart-decembar 2007. godine). Kunsttransu je krajem 2006. čak ponuđeno od Ministarstva kulture da se plati zakupnina za celu 2007. godinu unapred.

Podrazumeva se da je pre zaključenja ugovora Narodni muzej morao da se obrati Upravi za javne nabavke, što je i učinjeno. U tom postupku je dobijeno odobrenje da se ugovor zaključi neposrednom pogodbom bez javne nabavke, s obzirom da ne postoji nijedno domaće pravno lice koje se bavi tom delatnošću osim Kunsttrans-a Beograd.

Međutim, od momenta kada je Narodni muzej trebalo da preseli kulturna dobra iz svog depoa u depo Kunsttrans-a, odjednom su se pojavili neki novi ljudi iz Ministarstva kulture i drugih ministarstava, koji su prvo zabranili Narodnom muzeju da preseli dobra i započne rekonstrukciju, pretili Kunsttransu da će poništiti ugovor, pa čak i nudili da država kupi Kunsttrans-ov depo.

Kunsttrans Beograd nema bilo kakvu sumnju da je zaključilo nezakonit ugovor, niti sumnju da su procedure koje su prethodile zaključenju tog ugovora nepravilno sprovedene.

Saopštenje Vlade Republike Srbije isključivo se bazira na informacijama dobijenih od Ministarstva kulture, a iz samog saopštenja, koje je šturo, može se zaključiti da Vlada najverovatnije nije detaljno upoznata sa svim aspektima razloga za zaključenje ugovora, stepena njegove ispunjenosti, a još manje sa činjenicom da je Kunsttrans napravio jedan od najmodernijih depoa za čuvanje kulturnih dobara koristeći svoje iskustvo u ovoj delatnosti, kao i uputstva koja je dobijao od Narodnog muzeja i Ministarstva kulture.

Kunsttrans je siguran da postojeći ugovor nije štetan za državu, bez obzira da li to posmatrali kroz ekonomsku isplativost ili bilo koji drugi aspekt. Notorna je činjenica da poslovi oko zaštite kulturnih dobara i razvoja kulture nisu profitabilni, tako da niko u ovom poduhvatu nije trebalo da ima u vidu ekonomsku isplativost investicije u rekonstrukciju zgrade Narodnog muzeja u Beogradu i svih pratećih poslova. Neverovatno zvuči, ali i investicija Kunsttrans-a u izgradnju predmetnog depoa po svetskim ekonomskim standardima ne može se oceniti kao opravdana investicija, bez obzira na visinu zakupnine koja na prvi pogled izgleda jako visoka. Javnost treba da bude upoznata da se radi o vrlo skupoj opremi i materijalima koji se koriste za čuvanje i skladištenje kulturnih dobara i opremanje samog depoa.

Ukoliko Vlada RS smatra da je ugovor nevažeći zbog nedostataka u proceduri javne nabavke, to znači da država hoće da raskine ugovor zato što sama sebi nije sprovela propisanu proceduru. Takav razlog za poništaj ugovora neće oslobođiti državu da plati svu štetu koju bi Kunsttrans i ostala lica pretrpela ukoliko bi zaista ugovor bio raskinut, poništen ili oglašen kao ništav.

Nažalost po budžet Srbije i njenih građana, svaka greška državnih organa u vezi ovog posla neće biti opravdavajuća i na kraju će država biti dužna da nadoknadi štetu ne samo Kunsttrans-u, već i svim licima koja su pretrpela štetu zbog prekida projekta rekonstrukcije zgrade Narodnog muzeja.

Takođe, ovakav postupak države u vreme svetske ekonomske krize i pripreme za integraciju u Evropsku uniju, izazvaće negativnu reakciju ne samo stranih investitora, već i reakciju iz država članica Evropske unije, pri čemu pre svega mislimo na Nemačku i Austriju, što će imati negativne konsekvene i po politički položaj Republike Srbije.

Kunsttrans poziva predstavnike Vlade i javnost da problem rekonstrukcije Narodnog muzeja sagledaju kao najvažniji projekat očuvanja kulturne baštine Srbije, koji mora biti oslobođen dnevnapoličkih i sitnih interesa pojedinaca.